

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/136/2020                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 8218202651                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.08.2022                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Brňák              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2022:8218202651.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S.. Y. A., bývajúceho v N., S. N. XXX/XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Pavol Vargaeštok, proti žalovanému Oblasnému združeniu chovateľov poštových holubov Bardejov, so sídlom v Bardejove, Lesná 12, IČO: 36 161 314, o neplatnosť uznesenia, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5C/54/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. februára 2020 sp. zn. 10Co/81/2019, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 11. septembra 2019 č. k. 5 C 54/2018-123 zamietol žalobu a priznal žalovanému náhradu trov konania.

1.1. Aplikujúc ust. § 137 CSP súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáha určenia neplatnosti uznesenia žalovaného v časti II. bodu 3 prijatého dňa 21. septembra 2018 prijatého na zasadnutí výboru žalovaného, ktorým bolo rozhodnuté o vyradení žalobcu, všetkých jeho holubov z bližšie označených pretekov z dôvodu porušenia pretekového poriadku.

1.2. Keďže žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti uznesenia prijatého žalovaným na zasadnutí jeho výboru, mal prvostupňový súd za to, že predmetnú žalobu je potrebné považovať za žalobu na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) a nie za žalobu na určenie práva (§ 137 písm. c/ CSP), keďže žalobcom napadnuté uznesenie žalovaného, jeho existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami v zmysle § 2 ods. 1 OZ.

1.3. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 137 písm. d/ CSP pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti, napr. aj určenie neplatnosti napadnutého uznesenia žalovaného, avšak iba za predpokladu, že tak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto ustanovením nie je § 37, § 40a a ani § 49a OZ, na ktoré poukázal žalobca v žalobe, keďže ani z jedného z nich nevyplýva, aby sa žalobca mohol na súde domáhať určenia neplatnosti uznesenia žalovaného, t.j. určenia právnej skutočnosti. K obdobnému

právnemu záveru ohľadom výkladu § 137 písm. d/ CSP podľa súdu prvej inštancie dospeli aj viaceré odvolacie súdy (KS KE - 5 Co 93/2018, KS TN - 4 Co 239/2017, KS ZA - 8 Co 204/2017).

1.4. V neposlednom rade prvostupňový súd uviedol, že žalovaný je organizačná zložka Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov, ktoré je záujmovým združením občanov podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Do 30. júna 2016 bolo platné a účinné ustanovenie § 15 zákona č. 83/1990 Zb., ktoré člena občianskeho združenia ak považoval rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, oprávňovalo do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd o jeho preskúmanie. S účinnosťou od 1.7.2016 bolo však uvedené osobitné ustanovenie vypustené. Zároveň prvostupňový súd uviedol, že v zmysle predmetného ustanovenia muselo sa jednať o rozhodnutie, proti ktorému už nebolo možné podať podľa stanov opravný prostriedok, pričom podľa článku III. § 9 ods. 1 Stanov Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov mohol žalobca podať sťažnosť voči rozhodnutiu žalovaného, ktoré by preskúmal vyšší orgán. Teda ani za účinnosti § 15 zákona č. 83/1990 Zb. žalobca nemohol žiadať súd o preskúmanie rozhodnutia (uznesenia) žalovaného, keďže mohol voči nemu podať sťažnosť na vyšší orgán.

1.5. Vzhľadom na vyššie uvedené mal prvostupňový súd za to, že žalobca v konaní nepreukázal, aby v zmysle § 137 písm. d/ CSP osobitný právny predpis pripúšťal žalobu o určenie neplatnosti uznesenia žalovaného ako právnej skutočnosti a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň na pojednávaní konanom dňa 11. septembra 2019 súd prvej inštancie zamietol písomné návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, keďže z dôvodu nepreukázania osobitného právneho predpisu v zmysle § 137 písm. d/ CSP, by vykonanie ďalšieho dokazovania bolo neúčelné, nehospodárne a nevedlo by k zmene rozhodnutia súdu o podanej žalobe.

1.6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP spojený s § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 11. februára 2020 sp. zn. 10Co/81/2019 (ďalej aj „napadnutým odvolacím rozhodnutím“) prvostupňový rozsudok potvrdil a vyslovil, že žalovaný nárok na náhradu odvolacích trov.

2.1. V podstatnom s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d/ CSP a po interpretácii inštitútu právnej skutočnosti uviedol, že určenie neplatnosti uznesenia žalovaného nevyplyva z osobitného právneho predpisu. Ďalej uviedol, že odvolateľom uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) z 10. októbra 2017 sp. zn. 1 Ko 33/2017 sa na danú vec nevzťahuje. Podľa jeho názoru nešlo ani o iný druh žaloby, než sú uvedené v § 137 CSP, ktorý je prípustný za predpokladu, že osobitný predpis vyplýva z hmotného práva. Hmotné právo totiž musí založiť oprávnenie súdu rozhodnúť tak, že výrok rozhodnutia neznie ani na splnenie povinnosti ani na určenie (ne)existencie práva či právnej skutočnosti. Takýto iný druh žaloby má z pravidla iný petit než uvedený v § 137 CSP. Iné druhy žalôb sú prípustné aj vtedy, ak ochrany práva nemožno sa domôcť niektorou zo žalôb menovaných v § 137 CSP.

2.2. Odvolací súd nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že nebola daná právomoc žiadneho iného orgánu, ktorý by mohol spor prejednať a rozhodnúť, keď podľa bodu III. časť § 9 ods. 1 Stanov Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov bol nadriadený orgán oblastného Združenia chovateľov poštových holubov Bardejov oprávnený na základe sťažnosti žalobcu zmeniť rozhodnutie žalovaného, a to v prípade, ak pri jeho vynesení došlo k závažnému porušeniu platných právnych predpisov. Zároveň z tohto interného predpisu žalovaného vyplývali žalobcovi aj ďalšie oprávnenia, keď podľa Stanov Slovenského zväzu chovateľov poštových holubov, III. časť - Organizácia a pôsobnosť orgánov zväzu § 9 ods. 1, tieto sú povinné prerokovávať a včas riešiť iniciatívne návrhy, pripomienky a sťažnosti členov, dôsledne dodržiavať právne predpisy. Uznesenia vyšších orgánov sú záväzné pre nižšie orgány, organizačné jednotky a pre všetkých členov. Členovia vyšších orgánov sa môžu zúčastňovať na rokovaní nižších orgánov, ak boli na rokovanie pozvaní, alebo boli na rokovanie vyšším orgánom delegovaní. Vyšší orgán je oprávnený v záujme dodržiavania právneho poriadku preskúmať alebo meniť z vlastného podnetu alebo na základe sťažnosti rozhodnutia nižších orgánov, ak pri ich vynesení došlo k závažnému porušeniu platných predpisov. V neprospech člena tak môže urobiť iba do jedného roka od právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia. O svojich rokovaníach a uzneseniach orgány SZ CHPH

vyhotovujú zápisnicu.

2.3. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil aj v závislom výroku o trovách konania, pričom v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v podrobnostiach poukázal na podrobné a vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil.

2.4. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný, a preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti napadnutému odvolaciemu rozhodnutiu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, a to podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Po opise priebehu konania, polemike s právnymi závermi nižších súdov a spochybňovaní správnosti odvolacieho rozhodnutia žalobca navrhol zrušiť obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP namietal porušenie jeho práva na súdnu ochranu, nakoľko iným spôsobom nemôže dosiahnuť nápravu porušenia jeho práv v rámci združenia žalobou. V tomto ohľade poukázal na dovolacie rozhodnutie 6Cdo/28/2010. Uviedol, že v danej veci išlo o konanie sui generis, pričom podľa jeho názoru bolo možné podať určovaciu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného, a to aj napriek novele príslušného zákona, ktorá takúto možnosť vylúčila. Ďalej namietal, že súdy nevykonali ním navrhované dokazovanie, pričom toto dokazovanie malo zásadný význam pre rozhodnutie vo veci samej.

3.2. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením veci žalobca namietal, že nižšie súdy mali žalobu posúdiť ako žalobu o určenie v zmysle § 137 písm. c/ CSP (či tu právo je alebo nie, ak je na tom naliehavý právny záujem), keďže „vzhľadom na znenie dôvodovej správy k predmetnej novele zákona o združovaní ... je dôvodné domnievať sa, že tak zákonodarca spravil nedopatrením - neúmyselne ... bolo by omnoho vhodnejšie zo strany zákonodarcu, aby spolkovú žalobu do nášho právneho poriadku znova zaviedol“. Na svoju podporu poukázal na jedno odvolacie rozhodnutie a dve prvostupňové rozhodnutia.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Uvedené platí o to viac, ak dovolateľ v rámci podaného dovolania v podstate zopakuje jeho celú predsúdnu argumentáciu, v rámci ktorej (skôr) polemizuje s právnymi závermi súdov, spochybňuje správnosť súdneho rozhodnutia, či kritizuje prístup súdu k právnemu posudzovaniu veci, čo v prevažnom rozsahu bol prípad aj tohto dovolania.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/18/2018, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami

prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/209/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

9. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

10. V danom prípade vyvodil žalobca prípustnosť podaného dovolania (aj) z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, z ktorého vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

11.1. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1Cdo/6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

12. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobca v súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP v podstate namietal nesprávne právne posúdenie veci (podľa jeho názoru bolo možné podať určovaciu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného, pozn.) a nevykonanie ním navrhovaných dôkazov (bod 3.1.).

12.1. Pokiaľ dovolateľ vytýkal odvolaciemu súdu nesprávne právne posúdenie veci, dovolací súd pripomína, že už za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy opakovane konštatoval, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012). Na tom, že nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, zotrváva rozhodovacia prax odvolacieho súdu aj v súčasnosti (R 24/2017, 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018). Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje tiež na konštatovanie ústavného súdu v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 196/2014 (ktoré sa síce týkalo právneho stavu do 30. júna 2016, je

však naďalej aktuálne, pozn.), v zmysle ktorého (ani) nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti.

12.2. Dovolateľ tiež namietal nevykonanie ním navrhovaných dôkazov.

12.2.1. V zhode s vyššie uvedeným (bod 12.1.) dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej právnej úpravy nebolo dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (a zakladajúcim prípustnosť dovolania) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého z dôkazov (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1Cdo/85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo/268/2012, 3Cdo/108/2016, 2Cdo/130/2011, 5Cdo/244/2011, 6Cdo/185/2011, 7Cdo/38/2012). Nová právna úprava na samej podstate uvedeného nič nezmenila (v súvislosti s tým pozri 2Cdo/159/2017, 3Cdo/59/2017, 5Cdo/47/2017 a 7Cdo/42/2017).

12.2.2. K uvedenej námietke dovolací súd dodáva, že argumenty nižších súdov, prečo nevykonali ďalšie - žalobcom navrhované dokazovania má svoje ratio, vzhľadom k dôvodom zamietnutia žaloby. Prvostupňový súd v tejto súvislosti uviedol, že na pojednávaní konanom dňa 11. septembra 2019 zamietol písomné návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, keďže z dôvodu nepreukázania osobitného právneho predpisu v zmysle § 137 písm. d/ CSP, by vykonanie ďalšieho dokazovania bolo neúčelné, nehospodárne a nevedlo by k zmene rozhodnutia súdu o podanej žalobe. Odvolací súd sa stotožnil s uvedeným názorom prvostupňového súdu (§ 387 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP

13. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

14. Žalobca v rámci dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP v podstate namietal, že nižšie súdy mali žalobu posúdiť ako žalobu o určenie v zmysle § 137 písm. c/ CSP a nie podľa § 137 písm. d/ CSP (bod 3.2.).

15. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava odvolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

15.1. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). V prípade absencie vymedzenia právnej otázky preto nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd.

15.2. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne

úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) dovolací súd ešte neriešil.

16. K spôsobu, ktorým žalobca v danom prípade formuloval svoju námietku najvyšší súd uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza riešenie celého radu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok s rôznym významom pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Právna otázka relevantná podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť preto v dovolaní vymedzená jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, ktorý dovolaciemu súdu umožňuje prijať záver o tom, konkrétne o ktorú otázku dovolateľovi ide a či vo vzťahu k nej je daná prípustnosť (a v prípade prípustnosti aj dôvodnosť) dovolania.

17. V okolnostiach posudzovanej veci oba nižšie súdy po zistení, že predmetom žaloby bolo určenie neplatnosti právnej skutočnosti (čo v podstate nenamietal ani žalobca, pozn.), ktorá ex lege podlieha normatívnemu režimu podľa § 137 písm. d/ CSP, dospeli k právnomu záveru, že žalobou požadované určenie neplatnosti časti uznesenia prijatého žalovaným z osobitného predpisu (zákona č. 83/1990 Zb.) nevyplýva. Za daného stavu potom aplikácia ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, ktorá tvorila jadro vecných námietok dovolateľa (bod 3.2.), bola pre posúdenie daného sporu bez právneho významu.

18. Nad rámec veci najvyšší súd dodáva, že pokiaľ žalobca poukazoval na nedopatrenie zákonodarcu pri vypustení § 15 zákona č. 83/1990 Zb. [bod 3.2. (ktoré ustanovenie by umožňovalo postup podľa § 137 písm. d/ CSP, pozn.)] treba uviesť, že tento druh výhrady má povahu názoru „de lege ferenda“, ktorý môže mať svoj význam v oblasti zákonodarstva, ale nie v súdno-aplikačnej praxi všeobecných súdov.

19. Z vyššie uvedených dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že ani na podklade dovolania žalobcu v tejto časti nemožno uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

20. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

21. Najvyšší súd odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP (v časti, v ktorej namietala existenciu procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f/ CSP.

22. V dovolacom konaní nemal dovolateľ úspech. Dovolací súd nepriznal procesne úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, keďže mu podľa obsahu spisu žiadne nevznikli (R 72/2018).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.